

Türkiye'yi Geziyorum 5

LEVENT

ADANA'DA

Mustafa Orakçı

NEREYE GİDİYORUZ?

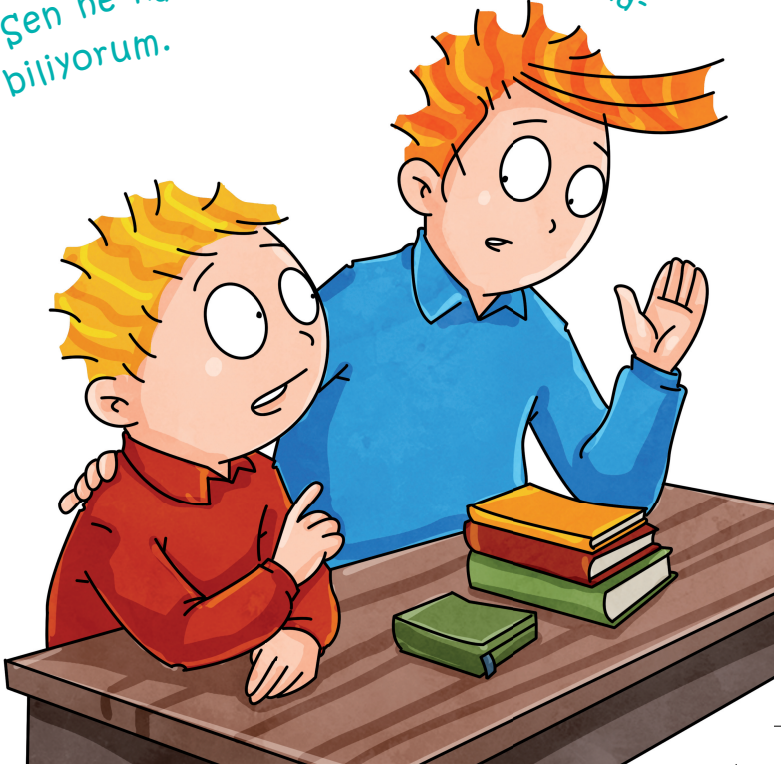
Çarşamba günü, son derste gezi kulübünün toplantısı olduğunu unutmuştum. Mert yanıma gelip art arda sorular sorunca fark ettim:

- Ağabey bu kez nereye gidiyoruz?

- Bilmiyorum Mertçğim.

- Ağabey ne zaman gidiyoruz?

- Sen ne kadar biliyorsan ben de o kadar biliyorum.

Mert bana inanmamış olacak hemen arkamda oturan Kâmil'e döndü:

– Kâmil ağabey nereye gittiğimizi gerçekten bilmiyor musun?

Ağabeyim doğru mu söylüyor?

– Evet Mertçi-

ğim. Nereye gideceğimizi bilmiş olsaydım şu anda yaptığım gibi sıranın altında unuttuğum, dünden kalan poğaçaları yemez...

Kâmil elindeki kuru poğaçanın son lokmasını ağzına tıktı ve elini sıranın altına soktu. Sıranın altını şöyle bir karıştırdı.

Gelen seslerden sıranın gözünün dolu olduğu anlaşılıyordu... Kâmil bir süre sıranın altını karıştırdı ve aradığı şeyi bulamayınca eğilip bakmak zorunda kaldı. Sonra bulduğu şeyi çıkarıp masanın üstüne koydu ve devam etti:

– Eğer nereye gidecek olduğumuzu bilseydim. Çoktan eşsiz değerli kitabımı çıkarıp okumaya başlamıştım bile. Yani senin anlayacağın nereye gideceğimizi bilmiyorum Mertçğim.

Kâmil'in hangi kitaptan söz ettiğini merak edip arkama döndüm. Kitabın adını okuyunca gülmek için kendimi zor tuttum.

“Türkiye’nin Her İlinden Süper Lezzetli Tarifler”

Kitabı alıp inceledim. Kâmil, gezdiğimiz şehir isimlerini yuvarlak içine almış ve oradayken yediğimiz yiyecekleri işaretlemişti. Ben kitabı inceleyip gülüyordum ki öğretmen sınıfa girdi. Hepimiz ayağa kalktık.

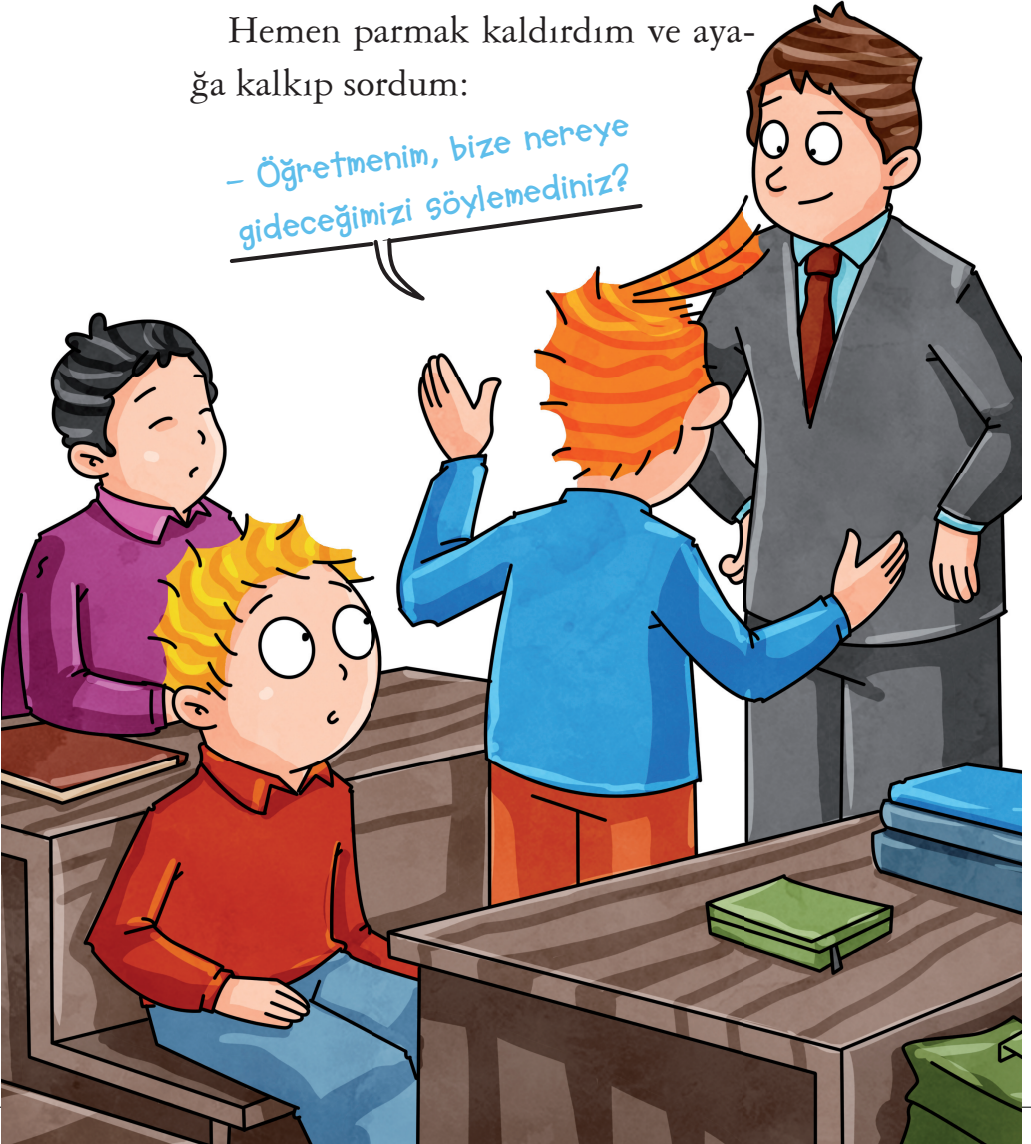
– Çocuklar, hepiniz hoş geldiniz. Bu hafta sonu gezimiz var. Cumartesi sabah erkenden okul bahçesinde toplanın. Buradan havaalanına gideceğiz. Benim

şimdi acilen çıkmam lazım. Bir toplantıya katılmam gerekiyor. Ben yokken derste müdür yardımcımız olacak... Onu lütfen üzmeyin. Size güveniyorum.

Hemen parmak kaldırdım ve ayağa kalkıp sordum:

- Öğretmenim, bize nereye gideceğimizi söylemediniz?

- Sizi biraz meraklandırayım. Ülkemizin bir numaralı şehrine gideceğiz.

- Bir numaralı mı?

- Neresi ki orası?

Her kafadan ayrı bir ses çıktı. Öğretmen işaret parmağını dudaklarına götürdü ve dışarı çıktı. Ben hemen arkama döndüm ve sıranın üstünde duran kitabı elime alıp sordum.

- Kâmil bak bakalım?
Bir numara neresi?

Kâmil gözlerini kısıtı
ve derinlere daldı.

– Benim bir numaram... Yemeklerinin en lezzetli olduğu yer.

– **Neresi orası?**

– Bilmiyorum ki? Bizim memleketin her tarafının yemekleri bir numara...

Osman geldi yanımıza:

– Benim bir fikrim var arkadaşlar. Bence öğretmen bizi kendi memleketine götürecektir. O yüzden bir numaralı şehir demiş olabilir.

– **Memleketi neresi?**

– Bilmem ki?

Kimse öğretmenimizin memleketini bilmiyordu.

